

نکات قابل توجه :

- تزریق داخل عضلانی ممنوع است .
- باید چین پوستی را تا پایان تزریق به آرامی نگه دارید با نگه داشتن پوست بین انگشتان خود در طی انجام تزریق ، دارو تنها وارد بافت چربی شکم می شود و به عضله نمی رسد .
- قبل از تزریق ، حباب هوا را از سرنگ خارج نکنید تا تمامی داروی موجود در سرنگ تزریق شود .
- به صورت دوره ای و منظم CBC ، شمارش پلاکتی ، آزمایش ادرار و تست خون مخفی مدفوع را چک کنید .
- انوکسپارین را با دیگر داروهای تزریقی یا محلول های انفوزیون مخلوط نکنید.

روش تزریق :

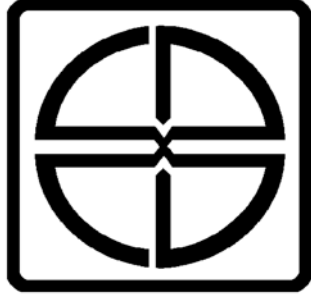
- آمپول انوکسپارین سدیم بصورت آماده تزریق در سرنگ های آماده قابل دسترس می باشد .
- 1 - دست خود را با آب و صابون بشویید و سپس خشک کنید
  - 2 - در وضعیتی راحت قرار بگیرید که محل تزریق را به راحتی ببینید . می توانید روی تخت به صورت نیمه نشسته یک بالش پشت خود بگذارید و یا روی صندلی بنشینید .
  - 3 - ناحیه ای در سمت راست یا چپ شکم خود انتخاب کنید که حداقل 5 سانتی متر از ناف فاصله داشته باشد و به طرف پهلوها باشد .
  - 4 - محل تزریق را با پنبه الکلی استریل تمیز کرده و اجازه دهید تا خشک شود .
  - 5 - سرپوش سوزن سرنگ را با احتیاط بردارید به این صورت که آن را به طور مستقیم و محکم کشیده و خارج نمایید .
  - 6 - با دستی که با آن می نویسید سرنگ را مثل قلم در دست بگیرید با دست دیگر به آرامی بخش تمیز شده پوست شکم خود را بین دو انگشت شست و اشاره نیشگون بگیرید تا یک چین در پوست ایجاد شود.
  - 7 - تمامی طول سوزن را به صورت عمودی (90 درجه) در چین پوستی ایجاد شده وارد کنید .
  - 8 - با شست خود پیستون را به سمت پایین فشار دهید تا سرنگ خالی شود.
  - 9 - سوزن را به طور مستقیم خارج کرده و چین پوستی را رها کنید .

انوکسپارین چیست ؟

انوکسپارین نوعی داروی ضد انعقاد است که برای کاهش میزان خطر ایجاد لخته های خونی استفاده می شود . این لخته ها می توانند به ریه ها مهاجرت کنند و رگ های خونی را مسدود کنند و یا آمبولی ریه ایجاد کنند .

محل تزریق :

آمپول انوکسپارین را باید در بافت زیر جلدی به صورت عمیق تزریق نمود (بافت زیر جلدی ، بافتی چربی دار است که بین پوست و ماهیچه قرار داد .) جهت تزریق انوکسپارین به طور متناوب از جدار قدامی خارجی و خلفی خارجی سمت راست و چپ شکم استفاده کنید . ناحیه ی تزریق ایده آل در حدود 13 سانتی متر در هر طرف ناف می باشد (حداقل 5 سانتی متر فاصله از ناف) محل تزریق باید روزانه به تناوب تعویض شود یعنی اگر دیروز تزریق در سمت راست شکم انجام شده امروز باید تزریق در سمت چپ صورت گیرد و همین طور ادامه یابد .

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان

مرکز آموزشی پژوهشی درمانی امیرالمؤمنین (ع)

«واحد آموزش»

انوکسپارین

کد: ATF 277/1/98.10

تهیه و تنظیم: محبوبه نیک اندیش (معاونت آموزشی)

تایید کننده: خانم دکتر محارمکی نژاد (مسئول فنی داروخانه)

آموزش به بیمار:

- مراقب شواهد خونریزی باشید. از انجام فعالیت هایی که منجر به جراحت یا خونریزی می شود پرهیز کنید. به طور مثال از مسواک نرم استفاده کنید تا از خونریزی لثه ها جلوگیری شود.

- در صورت کبودی در محل تزریق، کیسه یخ را روی آن بگذارید.

- در صورت فراموشی یک دوز دارو، دوز بعدی را دو برابر نکنید.

- در صورت مراجعه به پزشک یا دندانپزشک او را در مورد مصرف انوکسپارین آگاه سازید.

- دارو هر روز باید در ساعت معینی تزریق شود.

- قبل از شروع انوکسپارین همه داروهایی را که از قبل مصرف کرده اید به پزشک معالج خود اطلاع دهید برخی داروها با انوکسپارین تداخل دارند.

- تزریق را در نزدیکی محل جراحی، درون زخم و قسمت های آسیب دیده پوست، محل هایی که پوست سفت شده و یا کبود، متورم یا دردناک است انجام ندهید.

- محل تزریق را با پنبه الکل تمیز کنید و سپس اجازه دهید پوست شما خشک شود برای خشک شدن پوست را فوت نکنید. وجود رطوبت موجب افزایش سوزش می گردد.

- محل تزریق را ماساژ ندهید چون موجب می شود پوست ناحیه تزریق کبود شود.

- سرپوش سوزن را برای درآوردن نپيچانید زیرا ممکن است باعث خم شدن سوزن گردد.

قبل از تزریق درون سرنگ را نگاه کنید تا مطمئن شوید دارو شفاف، بی رنگ یا زرد کم رنگ است.

علائم خطر:

در صورت مشاهده موارد زیر مصرف دارو قطع و بلافاصله به پزشک مراجعه نمایید.

خونریزی از محل جراحی - هر نوع خونریزی از محل تزریق - خونریزی بینی - وجود خون در ادرار - مشاهده علائمی نظیر خارش، راش، کبودی، تب، ادم، تنفس مشکل، سرگیجه، سبکی سر

تداخلات دارویی:

تداخلات مهم دارویی:

دارویی: 1) مصرف هم زمان انوکسپارین با سایر داروهای ضد انعقاد و یا مهار کننده های پلاکتی نظیر آسپیرین، سالیسیلات ها، NSAIDs، دی پیریدامول، سولفین پیرازون و یا تیکلوپیدین سبب افزایش خطر خون ریزی می شود. 2- داروهایی مثل سفوپرازون، سفامندول، سفوتتان یا والپروات ممکن است هیپوپروترومبینمی ایجاد کنند. علاوه بر این والپروات سبب مهار تجمع پلاکتی نیز می شوند. بنابراین مصرف هم زمان انوکسپارین با این داروها خطر خونریزی را افزایش می دهد. 3) مصرف هم زمان انوکسپارین و داروهای ترومبولیتیک نظیر استرپتوکیناز یا آلتپلاز، خطر خون ریزی را افزایش می دهد.

آنتی دوت: آنتی دوت انوکسپارین، سولفات پروتامین می باشد که به صورت داخل وریدی تزریق می گردد.